

P.25 De quiz uitslag

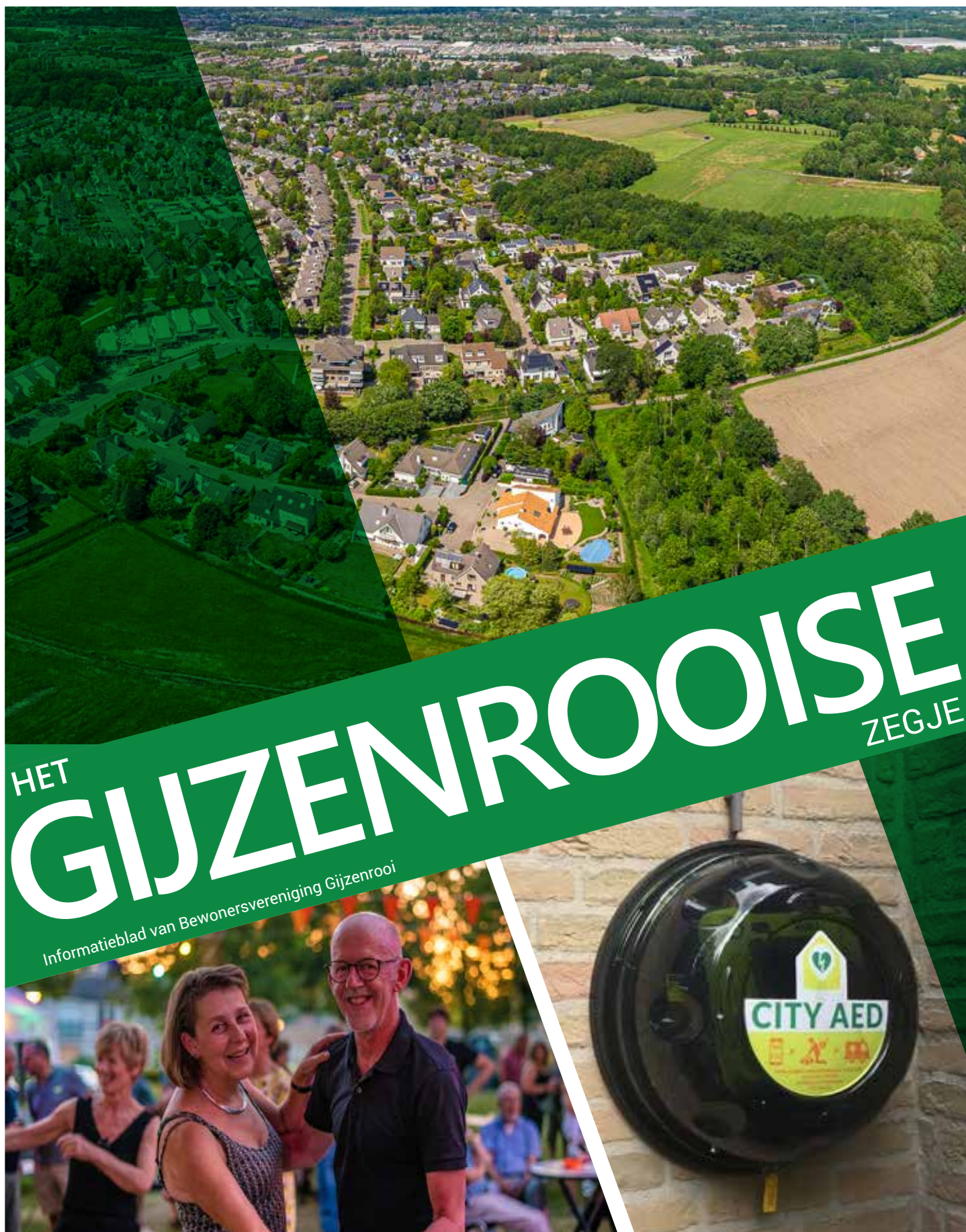
De uitslagen van de buurtquiz nog even bij elkaar gezet.

P.28 Kerstgezing

Vrijdag 13 december 19:30 gaan de kerstlampjes weer aan en wordt er gezongen onder 'onze' boom. Zie pag. 28.

P.20 Cultuur bij je Buur

Vrijdag 7 februari: kijk wat er te doen is en schrijf je in op pag. 21.

In dit nummer o.a.:

- P04 Nieuw wegdek
- P06 Cultuur bij je Buur:
de optredens
- P09 Die ene padde(n)stoel
- P10 In memoriam:
Esther de Wit
- P11 Toegang Buurtven
- P12 Supergezellige burendag
- P13 Alles over eikels
- P14 Tuintips
- P15 Doppen sparen
- P16 Cultuur bij je Buur:
de exposities
- P19 Takrillen op 23-11
- P20 Stress bij de burens
- P21 Inschrijfformulier CbjB
- P23 Roan van de Moosdijk
- P24 De groe(n)ten van Gijsz
- P26 Het mooiste zandpad
- P28 Kerstgezing
- P29 Kootje

VOORWOORD

Voorwoord

Tjonge, dat zorgde voor heel wat onrust in de wijk, vooral bij de bewoners die wonen aan de straten die uitkomen op het Diepmeerven of het Kanunnikensven.

Een paar weken voor de werkzaamheden starten, krijgen we allemaal een Wijkinfo in de bus over de geplande vervanging van de deklaag van voornoemde straten. Een hele week zal er aan beide ontsluitingswegen gewerkt worden en 'doorgaand verkeer is tijdens de uitvoering niet mogelijk'. Het bijgevoegde plattegrondje maakt het niet veel duidelijker. Het lijkt erop dat alle bewoners van de 'buitenstraten' hun auto voor een week zullen moeten parkeren in het 'binnengebied' zoals het Vluttersven, het Lisven of het Berkven. Dat wordt dringen daar. Hoe het geregeld is met de hulpdiensten, het busvervoer, de vuilnisophaaldienst en andere zaken is volstrekt onduidelijk. Gelukkig kunnen we mailen en bellen naar de uitvoeringscoördinator van de gemeente. En dat wordt dan ook volop gedaan. Ik hoor over tientallen telefoontjes en mailtjes. Bezorgd of boos. Of zelfs heel boos. Gelukkig valt de overlast tijdens de werkzaamheden zelf erg mee. De werkmannen zijn vriendelijk, leggen alles goed uit. De uitvoerder van het werk is op zijn 06-nummer bereikbaar en komt persoonlijk langs als er specifieke vragen zijn. Iedereen schikt een beetje in, denkt in oplossingen en mogelijkheden. De gemeente had veel gedoe kunnen voorkomen als zij in haar communicatie een beetje duidelijker geweest was. Hulp van de Direct Duidelijk Brigade inroepen dus.

Greetje Heijmans

Denk aan de contributie!

Het lidmaatschap kost maar € 3,50 per kalenderjaar per huishouden. De contributie voor een of meerdere jaren, kunt u overmaken naar NL11 INGB 0000 073833 t.n.v. Bewonersvereniging Gijzenrooi o.v.v. lidmaatschap 2019 en/of 2020 én uw adres.

Evenementenkalender 2019/2020

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Zondag 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven, iedere eerste zondag van de maand
Ommetje Gijzenrooi	Woensdag 19.00-20.00	Kleine wandeling op woensdagavond alleen even weken vanaf 3 april 2020
Kerstboomontsteking	Vrijdag 13 december 19:30	Buurtboom Diepmeerven
Cultuur bij je Buur	Vrijdag 7 februari 2020	Diverse huiskamers in Gijzenrooi.

Nieuw wegdek

In de week van 14 tot en met 18 oktober 2019 werd het asfalt van het Diepmeerven en het Kanunnikensven vernieuwd door BAM infra regionaal Helmond BV. Ik heb hiervan een fotoreportage gemaakt.

Als eerste werd de oude laag asfalt ervan afgeschraapt. Dit ging met een indrukwekkende freesmachine die meteen het "schraapsel" in een

meerrijdende vrachtwagen wierp. Eerst werd de zwarte laag eraf gehaald en daarna de rode laag asfalt van het fietspad.

De vrachtwagens reden af en aan. In no-time waren die bakken gevuld en moest er weer een lege meerijden. Het afval ging naar Helmond, waar het voor hergebruik wordt opgeslagen.

Wij in Gijzenrooi hebben weer een prachtig Diepmeerven en Kanunnikensven.

José van den Boom

Daarna werd eerst het fietspad gemaakt met het rode asfalt. Dit ging op een prachtige manier. Met een machine die uit een bak het warme rode asfalt (90 graden Celsius) via een draaiende schoep op het wegdek deponeerde.

Het werd meteen een super strakke laag van 3 cm dik. De randen werden meteen perfect afgewerkt door een medewerker met een hark, zodat de klinkers die tegen het fietspad liggen nog steeds verwijderd kunnen worden als dat nodig is. De bak voor het rode asfalt werd constant vol geschept zodat het werk aan de lopende band door kon gaan. Direct er achteraan kwam een wals om het toch al mooie fietspad aan te drukken en nog vlakker te maken.

Daarna werd de strook met een frees op de juiste breedte afgefreesd. Het fietspad wordt 1.75 m breed. De rijweg wordt 3.10 m breed.

Het fietspad is nu klaar en er ligt een soort rubber band tegenaan zodat het zwarte asfalt er de volgende dag strak tegenaan gelegd kan worden. Ook 3 cm dik. Het aanbrengen van het zwarte asfalt is op dezelfde manier gedaan. Zodra het zwarte asfalt gelegd en afgekoeld is, worden de witte lijnen aangebracht en is de klus geklaard. De kosten bedragen ongeveer 200.000 euro.

Cultuur bij je Buur: vrijdag 7 februari 2020

We nodigen alle bewoners, jong en oud, uit voor alweer de 7de editie van ons jaarlijkse Gijzenroois Cultuurfestival, dat zal plaatsvinden op vrijdag 7 februari 2020 van 19.30 tot 23.00 uur.

Dit jaar gaan we voor maar liefst tien spannende, vernieuwende en afwisselende optredens in tien gastvrije huiskamers! Dus er is zeker iets bij van uw keuze. Ook hebben we twee koren, twee klasieke programma's, een jeugdige band, te veel om kort samen te vatten. Daarom hieronder een beschrijving van de tien programma's.

Inschrijven publiek

Via het inschrijfformulier in dit Zegje (of te downloaden van de website www.gijzenrooi.nl) kunt u zich inschrijven voor drie optredens van uw voorkeur en enkele reservekeuzes. Doe dit snel, wie het eerst komt, heeft de meeste kans om de gekozen optredens toegewezen te krijgen. De formule is zo langzamerhand bekend: verspreid over de avond bent u drie keer te gast in drie verschillende huiskamers. In elke huiskamer vindt u een groep of artiest en geniet u een half uur van een voorstelling. U wordt in alle huiskamers namens de bewonersvereniging door de gastvrouw of gastheer getraceerd op een kop thee of koffie en op een drankje bij het laatste optreden. Dit alles samen met een publiek uit de wijk, dat ook steeds wisselt van samenstelling. We vragen aan de bezoekers een vrijwillige bijdrage voor de onkosten die een dergelijk groot event nu eenmaal met zich meebrengt. Geef dus gul! De eerste zes edities hebben laten zien dat dit een prachtige manier is om een culturele avond te beleven én veel andere wijkbewoners te ontmoeten! En dat is u toch zeker iets waard...?

Het programma

1. 'Top 2000' door Theaterkoor After-Eight, met Mariëtte Mooren, Esther van der Meijden en Alexandra Roorda

Theaterkoor After-Eight geeft tijdens Cultuur bij je Buur een voorproefje van haar volgende show: De Generale Top 2000. Deze avond zul je genieten van vrolijke disconummers, swingende meezingers, gevoelige ballads en evergreens. De nummers die we zingen zijn onze persoonlijke favorieten uit de Top 2000. Behalve zingen houden we ook van theaterspelen, dus het kan zijn dat we ook daarvan iets laten zien, al gaat dat helaas niet altijd goed. Onze nieuwe show (najaar 2020) loopt namelijk

niet zoals gepland, of toch?

Theaterkoor After-Eight is een gemengd amateurkoor met 22 leden (waaronder Alexandra Roorda, Esther v.d. Meijden en Mariëtte Mooren). Van elke vrijdagavond maken we een feestje: dan repeteren we van 20.00 tot 22.15 uur in Gemeenschapshuis D'n Bond, Rapportstraat 29 in Veldhoven. Geen saaie kooropstellingen, geen muziekmappen op het toneel, maar zang en theater dat je raakt. <https://www.theaterkoor-aftereight.nl/>

2. 'Uitgelicht' door Noor Tebak en Hugo Cramer

Voor de derde keer zetten Noor en Hugo, Gijzenrooiërs van het eerste uur, hun huis en vleugel open voor een programma speciaal voor de buurt. Het afgelopen jaar hebben zij op verschillende gelegenheden van vrienden en familie een muzikale persoonlijke noot toegevoegd. Van deze miniconcertjes hebben ze voor CbijB een romantische, hier en daar wat melancholische voorstelling gemaakt met piano en zang. Klassiek, jazz, pop en kleinkunst: uit alle genres lichten ze iets uit. En in elke voorstelling zullen ze voor iemand iets persoonlijks brengen.

U mag daarvoor een verzoek doen op uw inschrijfformulier maar het blijft spannend tot op de avond zelf....

3. 'Quatre-mains Petite Suite van Debussy' door Michiel Willemse en Rob van Heck

Michiel Willemse levert een bijdrage als pianist aan deze editie van CbJB. Hij heeft zijn leraar Rob van Heck gevraagd om samen de quatre mains Petite Suite van Debussy uit te voeren. Debussy is een Franse componist uit het impressionistische tijdperk. Waar de meeste composities van Debussy enkel door professionele musici zijn te spelen, is deze suite speelbaar voor de gevorderde amateur. De vier delen van de suite zetten de emoties van de onderwerpen om in vrolijke en toegankelijke muziek. Het eerste deel En Bateau beeldt een tocht in de zeilboot uit. Het tweede deel, Cortège, laat een trouwstoet horen. Het derde deel is een Menuet en het vierde deel is een Balletdans. Michiel en Rob sluiten het optreden af met een of twee bekende melodieën van Gershwin.

4. 'Keuzeprogramma Bram Vermeulen' door Stanza met Erik van Dijck

Afgelopen 4 september was het alweer vijftien jaar geleden dat deze zanger, pianist, componist en tekstschrijver plotseling stierf, tijdens een vakantie in Italië.

Voor de tweede maal in haar bestaan neemt Stanza

het repertoire van deze te weinig geroemde Nederlandstalige liedschrijver onder de loep. Hij liet ons meer dan 480 liederen als erfenis na. Om te beluisteren, te genieten, te overpeinzen, maar ook om ze te spelen!

Vermeulens muziek is verankerd in de blues, uitbundig, maar ook weemoedig en teder. Hij zingt over zijn angsten en verlangens, over klein geweld en de dood. Hij kijkt naar binnen, zoekt naar kleine scherven en laat ze schitteren.

Het CbJB publiek krijgt de kans om tijdens de avond zelf te kiezen uit een aanbod van meer dan 20 liederen. Stanza verpakt de composities en de teksten in een eigen jasje maar laat het meeste voor zichzelf spreken. Opdat Brams werk nooit vergeten zal worden!

<https://www.facebook.com/stanzaspeelt/>

5. 'Hemellichaam' door Charley van Veldhoven en Jaap van Hamond

Met 'Hemellichaam' nemen pianiste Charley van Veldhoven en muziek-technoloog Jaap van Hamond u mee op een spannende maar rustgevende reis langs de vele indrukwekkende uithoeken van het heelal. Een reis in een ruimteschip gemaakt van geïmproviseerde, romantische pianoklanken en weelderige elektronische texturen. Samen zweven

we langs exotische planeten en stralende sterren, voordat we u aan het einde weer netjes afzetten op onze eigen vertrouwde aarde.

6. 'A Deep(meerven) dive into the eighties' door Spoon met Dido Curwiel

Hoi buurtgenoten! Wij zijn een enthousiaste band genaamd Spoon! Onze band bestaat uit vijf muzikale leden: zangeres Roos van Soest, drummer Chris Vijgenboom, pianist Joshua Smilde, gitarist Bertus de Liefde en bassiste Dido Curwiel (van het Diep-meerven). We hebben elkaar op school gevonden door onze gezamenlijk muzikale passie en voorkeur voor muziek uit de 80s. Vandaar dat ons programma, 'A Deep(meerven) dive into the eighties', bestaat uit de beste hits uit deze iconische tijd in de muziekgeschiedenis. Als u zich verheugt op een swingende avond vol met muziek van onder andere Billy Joel en Journey, kom dan zeker even langs!

7. 'Keltische Volksmuziek' door The Curs met Elly Admiraal

Elke woensdagavond klinkt er een muzikaal feestje in de Ranonkelstraat, dan repeteren wij met The Curs. The Curs is een Keltische volksmuziekgroep

uit Eindhoven, ontstaan in 2010 uit een groep collega's van Fontys. Momenteel bestaat de bezetting uit Bill Kinlough (bouzouki), Cees Blokhuisen (fluit), Henk de Boer en Henk Gebert (backing vocals en gitaar), Lex Straaijer (accordeon), Tanja Pekelharing (zang) en Elly Admiraal (blokfluiten en tin-whistle). We spelen een collectie van melodieën die teruggaan tot de 15de/16de eeuw. Deze Keltische melodieën waren oorspronkelijk alleen bedoeld om dansers te begeleiden. Dat merk je ook als je ze hoort, je kan amper stil blijven zitten op je stoel. Ons enthousiasme en speelplezier zorgen ervoor dat je als publiek niet alleen luistert maar dat je, als je wilt, regelmatig een actieve rol hebt door mee te zingen of te klappen. Hou je van een sprankelende en actieve muzikale avond? Dan zien wij je graag!

8. 'Romantische muziek voor vijf blaasinstrumenten' door Blaaskwintet Cartouche met Reinout Woltjer

Blaaskwintet Cartouche bestaat uit vijf enthousiaste amateurmusici. De spelers zijn lid of spelen vaak mee met het Philips Symfonie Orkest. Als blaaskwintet en pianosextet heeft het ensemble vele optredens en begeleidingen verzorgd. Het ensemble Cartouche is in 1952 ontstaan als "het Kempisch Kwintet". In de loop der jaren is de bezetting uiteraard gewijzigd en ook regelmatig aangevuld met gastspelers.

Speciaal voor deze gelegenheid brengen we een afwisselend programma met vooral romantische muziek. We kiezen voor een aantal afwisselende korte stukjes. Het programma varieert van muziek die u kent van Disneyfilms tot klassieke walsen en van een zingende leeuwerik tot opzwepende balletmuziek. Daarbij maken we dankbaar gebruik van de vele klankmogelijkheden die onze vijf verschillende instrumenten ons bieden.

Kortom, reden genoeg om te komen luisteren naar:

Gerlies van der Jeugd, fluit; Jenneke Lambert, hobo; Reinout Woltjer, klarinet; Tieme Kuyper, hoorn; Irene de Jong, fagot.

9. 'A piece of the Buz' door Blunderbuzz met Ron in 't Veld

Ron in 't Veld en John Peters spelen al meer dan 25 jaar samen in verschillende bands. De laatste acht jaar doen ze dat in de Dordtse formatie Blunderbuzz. Meestal spelen ze eigen composities, met hier en daar een cover. De eigen liedjes zijn melodieuze, soms melancholisch, dan stevig en soms juist heel rustig. Hun inspiratie vinden ze in een mix van muziekstijlen. Uiteenlopend van reggae tot rock, pop en new wave. Maar dan wel in een modern jasje. Bij Cultuur bij je Buur spelen ze hun liedjes op akoestische gitaar, wat verrassend goed bij hun liedjes past. De heren versterken elkaar in hun kracht. De zang van John wordt ondersteund door de tweede stem van Ron en het gitaarwerk van Ron wordt ondersteund door John op slaggitaraar. Wie van mooie melodieuze houdt is op zijn plaats bij een optreden van 'a piece of the buzz'. Onze website is www.blunderbuzz.com

10. 'Rebellen en Dwarsdenkers' door projectkoor Lizzie Kean met Evy Sjöberg

Lizzie Kean, zangeres, pianiste en componiste kwam ooit uit Schotland om haar muzikale ideeën te koppelen aan theateractiviteiten hier in Eindhoven. Haar eigenzinnige composities en arrangementen, haar directie van koren en ensembles, maar ook de regie die ze voert over diverse groepen en in koren in Eindhoven en omgeving hebben haar naam op de kaart gezet. Jaarlijks doet ze ook een of twee projecten met zangers en muzikanten rondom thema's.

Het project 'Rebellen en Dwarsdenkers' is opgezet om de Boekenweek muzikaal op te luisteren. De teksten en muziek van o.a. Jacques Brel, Hans Teeuwen, Joni Mitchell, John Lennon en Annie M.G. Schmidt, worden in de originele bezetting gezongen met een koor van dertig mensen en een ensemble van tien muzikanten.

Een kleine delegatie zal tijdens Cultuur bij je Buur een voorproefje van dit programma geven.

Die ene padde(n)stoel

Dat we afgelopen oktober in de bossen bijkans struikelden over de paddenstoelen was voor iedere wandelaar wel duidelijk. Maar dat je ze zelfs tegenkomt tussen de stoeptegels hier in Gijzenrooi was voor mij toch wel een verrassing. Om u mee te laten genieten dus gauw een foto gemaakt van deze schoonheid die ik eind oktober aantrof op het Vlasven.

Paul de Meurichy

Laatste reis

Onlangs kregen wij het verdrietige bericht dat onze wijkgenote, Esther de Wit, na een hevig ziekbed toch nog onverwacht snel is overleden. Esther is jarenlang een enthousiaste mede-initiatiefneemster geweest van veel buurtactiviteiten. Haar enorme daadkracht en onvermoeibare inzet maakten bijvoorbeeld onze Burendag, het paaseieren zoeken of de lampionnenoptocht tot een groot succes.

Niet alleen was ze altijd allerhartelijkst met alle kinderen uit onze wijk, ze wist ook ons als vrijwilligers goed aan te sturen. Met een lach en een gevatte opmerking organiseerde zij alles waar samenwerking voor nodig was. Haar logistieke achtergrond verloochende ze nooit. Wij zagen in haar een echte powervrouw, eentje ook van 'ginne flauwekul', warm, praktisch en altijd vol ideeën. We zullen haar missen en wensen haar man Maarten veel sterkte met het dragen van dit grote verlies.

Esther was pas 42 jaar.....

Zo was Esther

Een weekje na de bijeenkomst waarin we afscheid hebben genomen van Esther spreek ik met Maarten. Hij vertelt hoe vlug het allemaal gegaan is. Esther en hij hoorden op 26 september dat verdere behandeling zinloos zou zijn en dat het eerder een kwestie van weken zou zijn dan van maanden.

Esther schakelt snel. Ze wil nog een heleboel dingen doen en regelen: haar eigen afscheid, afscheid van vrienden die aan de andere kant van de wereld wonen, nog een keer naar de film met neefjes en nichtjes, een bank in de tuin om uit te kijken over de velden en te mijmeren over de toekomst, de lampionnenoptocht die ze al aangekondigd had in het vorige Zegje. En dat zijn nog maar een paar dingen van haar 'bucketlist'.

Maar de tijd dringt. En dan is het toch opeens

te laat om nog een van die dingen te doen: zelf een stukje schrijven voor het Zegje. Waarin ze ons wil bedanken voor de fijne tijd die ze in Gijzenrooi gehad heeft. Met hoeveel geweldige mensen ze hier activiteiten heeft georganiseerd. Hoe buurtbewoners oog hebben voor elkaar, elkaar steunen, uit de brand helpen. Hoeveel mensen wel een handje willen helpen bij het paaseieren zoeken, de Burendag of de lampionnenoptocht. En waarin ze ons oproept om daar toch zeker mee door te gaan.

En zoals ze Maarten heeft laten beloven, ook de lampionnenoptocht van 2019 gaat door, vanaf haar huisadres, met feestelijke lichtjes en chocomel!

Dat stukje heeft Esther niet meer zelf kunnen schrijven. Op 9 oktober overlijdt ze.

Greetje Heijmans

Toegang Buurtven verbreed

Onlangs heeft de gemeente aan de zijde van het Schaapsloopven de toegang tot ons Buurtven verbreed. De onderhoudsploeg van gemeentelijk groen gebruikte namelijk altijd de (illegale) doorgang in de hoek en daardoor zijn de struiken op dat gedeelte helemaal stuk gereden. Die zullen opnieuw aangeplant worden zodat het er weer mooi uitziet.

De nieuwe doorgang is 2.90 meter breed. Een vrachtwagen mag maximaal 2.60 breed zijn, dus voor laden en lossen bij de Midzomeravond en de Burendag kan de leverancier van tafels, stoelen, biertap, tenten etc. voortaan ook via deze toegang. We hebben alleen nog discussie over het rood/witte paaltje: mogen wij (het bestuur van de bewonersvereniging) het sleuteltje? Zodat we het kunnen inklappen. Nee, zegt de gemeente, dat moet je voor ieder evenement aanvragen.....

Naar aanleiding van mijn vraag aan Marita Kuster, onze gebiedscoördinator, over dat sleuteltje, kreeg ik wel een uitgebreid antwoord van Jordy van den Boomen, medewerker stadsbeheer.

“Het uitreiken van extra sleutels doen we niet. Uit ervaring weten we namelijk dat deze sleutels kwijtraken en uiteindelijk in verkeerde handen

vallen. Wij snappen dat jullie activiteiten willen organiseren en dat is erg leuk, maar wees creatief. Voor een evenement moet een vergunning worden aangevraagd, waarbij het paaltje eruit kan. Op het moment dat er op eigen initiatief in de openbare ruimte evenementen worden georganiseerd, hebben wij vanuit de gemeente Eindhoven niet inzichtelijk als bijvoorbeeld het gras kapot gereden wordt en door wie het kapot gereden wordt.”

Wat betreft het aanvullen van de kapotgereden beplanting meldt hij: “De beplanting heeft enige tijd nodig om zijn weg weer te vinden. Het betreft op het Eijerven een snelgroeiende bodembedekker. Ik verwacht dat als men er niet meer overheen gaat rijden dat het vrij snel hersteld zal zijn. Planten erbij zetten heeft weinig nut, omdat de bodembedekker toch wel zijn weg zal vinden. Wacht het even af en is het volgend jaar nog steeds niet volgroeid, maak er dan nogmaals een melding van”.

Greetje Heijmans

Nagekomen bericht van de gemeente

De locatie komt toch op de renovatielijst voor het volgende plantseizoen (vanaf november 2019 tot en met maart 2020) te staan. Op deze renovatielijst komen locaties uit de hele gemeente te staan. Later wordt een keuze gemaakt welke locaties daadwerkelijk aangepakt worden in het plantseizoen 2019-2020.

Burendag supergezellig

Dankzij de inzet van een paar buurtgenoten, die achter de schermen veel werk verricht hebben, is de Burendag 2019 een succes geworden. Al om 9.00 uur waren de eerste mensen op pad: om spullen op te halen voor het springkussen en het sumo-worstelen, of om het Buurtven te controleren op hondenpoep. Tegen half tien komen de opbouwhelpers om de tenten op te zetten, de bar en de koelkast te installeren, alle tafels en stoelen uit te laden en te plaatsen en om water en elektriciteit van de overkant van de straat aan te sluiten. Gelukkig heeft Albert ervoor gezorgd dat er vlaai is bij de koffie. En dan zijn we er helemaal klaar voor.

Bij poppenkast Pluim hebben zich inmiddels zo'n dertig kinderen verzameld. Zij leven intens mee met de avonturen van Jan Klaasen en zijn vrouw Katrijn en roepen luidkeels om zijn aandacht. Opmerkelijk is dat bijna de helft van de kinderen nooit eerder een poppenkastspel heeft gezien. Daar kunnen we volgend jaar wat aan doen!

Terwijl in de grote tent de teams zich klaarmaken voor de buurtquiz is er voor de kinderen voldoende ander vermaak. Hans heeft het ontzettend druk bij het sumo-worstelen. Een constante stroom van kinderen meldt zich aan om zich in de pakken te (laten) hijsen en om dan de tegenstander omver te duwen. Veel kinderen kunnen door de dikke pakken nauwelijks zelf overeind komen, er is voortdurend hulp nodig.

Simone heeft gezorgd voor bouwmaterialen: wie kan met bamboestokken en dikke elastieken de

hoogste toren bouwen? Nou, er zijn kinderen met voldoende concentratie- en doorzettingsvermogen die echt een hoge toren kunnen bouwen.

Corinne en Michelle zorgen ervoor dat kinderen kleine armbandjes en kettinkjes kunnen maken van gekleurde elastiekjes. Er waren bezoekjes aan meerdere winkels nodig om de verschillende kleurtjes te pakken te krijgen.

Terwijl de quiz afgerond wordt, maken Wim, Marij

en Bart zich klaar om de barbecue te regelen. Zij zijn pas op het allerlaatste moment gevraagd om te helpen omdat slager Verberne geen personeel kon leveren op een zondag. Maar de vleeswaren, de salades en de stokbroden zijn perfect in orde.

Helaas blijkt dan op het allerlaatste moment dat we geen broodmessen hebben om de stokbroden te snijden, geen snijplankjes en geen serveerschalen. Gelukkig biedt iemand aan die snel even thuis te halen. Leermomentje voor de volgende keer.

's Avonds om half negen is alles weer opgeruimd. Op een bankje, onder een paraplu, wachten Maarten en ik op de laatste vrachtwagen die spullen komt ophalen. Op maandag is Jeanne gelukkig thuis: in haar garage hebben we de barbecues en de tenten neergezet.

Veel dank aan al die buurtgenoten die meegeholpen hebben! Volgend jaar weer???

Greetje Heijmans

Wat een eikels !

In het Zegje van september 2019 had ik de vraag gesteld of iemand wist hoe het kwam dat de eikels op de stoep van het Diepmeerven (maar ook op andere plekken) zo'n rare vorm hadden.

Heel veel bewoners van Gijzenrooi hebben de moeite genomen om het op te zoeken en mij een antwoord te sturen. Heel hartelijk bedankt, Tinus, Moniek, Wilma, Jessica, J. v. d. Leegte, Trudy en Mijke!

Hieronder schrijf ik enkele antwoorden:

https://en.m.wikipedia.org/wiki/Andricus_quercuscalicis

<https://www.naturetoday.com/intl/nl/nature-reports/message/?msg=16224>

<https://www.biologieplusschool.nl/nieuws/vraag-maar-raak/misvormde-eikels-in-het-bos>

Het is je vast niet ontgaan: overal waar eiken staan, vallen de eikels momenteel met een rotvaart naar beneden. Soms kun je nauwelijks over een trottoir of bospad lopen of je breekt je nek. Wie goed oplet, ziet tussen al die mooie, ovale eikeltjes misschien ook af en toe een lelijk eendje liggen: grote, misvormde joekels waar de originele eikel nauwelijks meer in is te herkennen. Waar komen die eikels met wildgroei eigenlijk vandaan? De dader is een piepklein wespje, de knoppergalwesp. Het vrouwtje legt haar eitjes in de eikels van de wintereik of zomereik door haar legboor in de kiertjes tussen eikel en eikeldopje te duwen. De eikel zelf reageert daarop met wildgroei, de zogenaamde knoppergal. Het kleine wespenlarfje groeit daarin veilig op totdat de lente arriveert en er een volwassen galwesp uit het gal groeit.

Plakkerig

De abnormale eikels zien er nu misschien wat bruin uit, maar de knoppergal begon in de zomer glanzend groen en een beetje plakkerig. Die kleefstof is handig, want zo worden eikeleters op afstand gehouden. Pas later in het jaar kleuren de gallen rood en daarna bruin, waarna ze uitdrogen en uit de boom vallen. De galwespen zijn dan trouwens allang vertrokken. Heel hartelijk bedankt voor jullie antwoorden! We zijn weer wat slimmer geworden.

Dan heb ik nog een heel vriendelijk verzoek aan de mensen die eikenbomen bij hun stoep hebben staan. Als je over die duizenden eikels loopt breek je haast je nek. Laat staan als je er met een rollator over moet lopen. Of met de kinderwagen. Is het misschien mogelijk dat jullie ze opvegen? Alvast hartelijk bedankt !!

José van den Boom

Tuintips van de Buurman Tuinklusjes in de herfst en winter.

De tuin neemt zijn welverdiende rust in de herfst en winter...maar, wilt u volgend jaar een nog mooiere tuin, dan is dit het seizoen voor enkele speciale tuinklusjes.

Bemesten

Ook in deze periode kunnen planten behoefte hebben aan mest, maar bemesten moet wel met beleid gebeuren. Buiten het groeiseizoen hebben planten geen behoefte aan stikstof (N), maar ze kunnen wel gebruik maken van andere voedingsstoffen, bijv. om hun wortelstelsel uit te breiden, om weefselschade te herstellen, enz.

Wat de meest gangbare bestanddelen van meststoffen betreft, geldt de volgende vuistregel:
N: Stikstof: Stimuleert groei van bladeren en takken.
P: Fosfor: Stimuleert/versterkt het wortelstelsel.
K: Kalium: Stimuleert productie van bloemen/vruchten.

Mg: Magnesium: Nodig (in kleine hoeveelheden) voor een gezonde stofwisseling (fotosynthese).

Er zijn speciale herfstmesten op de markt, die weinig N bevatten maar juist relatief rijk zijn aan P, K en Mg. Enkele toepassingen:

- Uw gazon zal veel baat hebben bij een enkele applicatie van herfstmest, liefst in oktober of november (maar december of januari kan evt. ook).
- Een struik met bladeren die bleek/vaal zijn geworden, heeft vaak behoefte aan Mg. Dit kan, bij voorbeeld, toegediend worden in de vorm van kieseriet (MgO) of bitterzout (MgS).
- Recent geplante struiken/bomen, of planten die het moeilijk hebben, kunnen baat hebben bij wat fosfor. Dit kan bij voorbeeld toegediend worden in de vorm van (kunstmatig) beendermeel.
- Struiken die in de winter bloeien (zoals Viburnum Tinus, Mahonia, Daphne, Skimmia, enz.) mogen wat kalium krijgen, bijv. in de vorm van tomatenmest.
- Speciaal geval: om een hortensia blauw te maken (en te houden) kunt u wat aluin (aluminium silicaat) rondom de plant strooien. Dit is bij tuincentra verkrijgbaar.

Mulching

Dit is de ideale tijd om een zogeheten mulch-ring van compost aan te brengen rondom geselecteerde

struiken/boompjes. Een mulch-ring is een dikke laag compost in de vorm van een kraag of donut rondom een plant, waarbij de stam in het centrale gat vrij van compost wordt gehouden (zie foto).

Een mulch-ring van compost rondom een jonge boom.

Mulching heeft meerdere functies:

- Het helpt om de wortels koel en vochtig te houden in de zomer, en beschermt tegen vorstschade aan wortels in de winter.
- Het voegt organisch materiaal toe, dat langzaam door regen gespoeld wordt in de onderliggende zanderige bodem.
- Het onderdrukt onkruid.
- Het kan de zuurgraad (pH) beïnvloeden, indien met opzet een zure compost (turf) of alkali-compost (champignonmest) wordt gebruikt.

Enkele voorbeelden van planten die een mulch-ring lekker vinden: rozen; jonge magnolia's (turf); rododendrons, azalea's en camelia's (turf)...en eigenlijk elke plant die in een zanderige bodem is geplant.

Snoeien

Bepaalde snoeiwerkzaamheden kunnen in deze periode uitgevoerd worden, zoals:

- Vormsnoei van bladverliezende bomen/struiken. Als de bladeren gevallen zijn, kunt u nu de takken goed zien, en kan de algehele vorm bijgewerkt worden, indien gewenst. Tevens kunnen dode/zieke takken worden verwijderd, alsmede takken die elkaar kruisen.
- Verjongingssnoei van taxus. Een taxushaag die te breed en/of te hoog is geworden kan drastisch teruggesnoeid worden, en zal zich binnen 2-3

jaar weer volledig herstellen. Snoei uiterlijk in januari, zodat de haag tijd heeft om knoppen aan te maken op nieuwe locaties langs de takken. Doe niet meer dan één kant van de haag in een gegeven jaar. Geef de haag extra mest en water tijdens het daaropvolgende groeiseizoen, om hem een handje te helpen.

- Pitvruchtbomen (appels, peren) worden over het algemeen gesnoeid in de periode januari-maart.

Algehele regels snoeien:

- Snoei niet indien binnen 3 dagen vorst wordt verwacht.
- Ontsmet uw snoeigereedschap elke keer voor gebruik op een andere plant. Dit kan bijvoorbeeld met alcohol of bleekwater (goed afspoelen na ontsmetting). Dit is belangrijk om verspreiding van (ernstige) schimmelziektes te voorkomen, zoals Phytophthora, Verticillium, Cylindrocladium, enz., die een plant binnen

enkele dagen kunnen doden.

Gevallen blad opruimen

Gevallen blad kan om allerlei redenen slecht zijn voor de tuin.

Bijvoorbeeld:

- Het vormt een overwinteringsplek voor ongewenste insecten zoals slakken.
- Het vormt vaak een kweekplek voor schimmel- en bacterieziektes zoals roest, sterroetdauw, perenvuur, enz.
- Op uw gazon houdt bladafval zonlicht tegen, en leidt het vaak tot bodemverzuring (iets wat door gras absoluut niet gewaardeerd wordt).

Het is dus raadzaam om bladafval tijdig op te ruimen.

Doppen en deksels

Iedereen heeft ze thuis; plastic doppen en deksels van bijvoorbeeld frisdrankflessen of pindakaaspotten. Gooi ze niet weg, maar lever ze in! Die doppen zijn namelijk geld waard. Zo ontlast u het milieu én steunt u KNGF Geleidehonden. De opbrengst gaat namelijk naar de opleiding van onze honden.

WELKE DOPPEN?

U kunt allerlei doppen van hard plastic voor ons sparen: van mineraalwater- en frisdrankflessen tot doppen van fruitsappakken en sportdrankjes. Of denk aan deksels van potten pindakaas of chocolapasta. Meer informatie over de richtlijnen voor het sparen is te vinden op onze website; geleidehond.nl/doppen.

HOE INLEVEREN?

Levert u de doppen alstublieft schoon en droog in. Graag de doppen vrij van andere materialen. (Plastic) zakjes, lipjes van metaal of karton of een rubberen rand in of aan de dop vervuilen het recycleproces. Wilt u deze voor ons verwijderen?

WAAR INLEVEREN?

U kunt de gespaarde doppen afgeven bij mij, dan zorg ik dat ze in het depot in Tilburg terecht komen. Als de container helemaal vol is met doppen gaat deze per vrachtauto naar een recyclebedrijf dat een vergoeding toekent aan KNGF Geleidehonden.

MEER INFORMATIE

Kijk op www.geleidehond.nl/doppen. Op de website en op de doppenactie Facebookpagina van KNGF Geleidehonden vindt u de meest recente informatie.

NAMENS ONZE HONDEN BEDANKT!

Inleveradres:

Denise Schellekens

Kraanven 28

5646 HK Eindhoven

www.geleidehond.nl/doppen

www.facebook.com/groups/pfficieledoppenactie

kngfgeleidegonden/

Kunst bij Cultuur bij je Buur

Elders in dit Zegje kunt u lezen over het programma van de zevende editie van Cultuur bij je Buur. Een belangrijk onderdeel van dit buurt evenement is dat we ook creatieve buurtgenoten een kans geven om hun werk te laten zien. Dit betekent dat in de huiskamers waar u te gast bent, naast het optreden, ook het werk van onderstaande makers te bewonderen is.

Betje Stevens, viltwerk

Afgelopen zomer heb ik een wandkleed gemaakt voor het nieuwe huis van Fennie en Bert. Het is een bijzonder proces om voor een ander iets te maken. Het vraagt om een goede afstemming op de personen, de ruimte, de sfeer, de wensen en verwachtingen, alles speelt mee. Aan de andere kant vraagt het ook iets aan mij; wat wil ik vertellen, laten zien? Welke ervaring wil ik meegeven? Viltten is een proces van verbinden; de losse wol wordt een geheel door hete zeep en wrijving. Mijn viltwerk gaat over verbinding. Verbinding met mezelf, met de ander en met de wereld om me heen.

Jolanda Kops, schilderijen

Sinds 2016 woon ik in Gijzenrooi, en geniet al drie jaar van Cultuur bij je Buur. Nu wil ik dit jaar ook graag een 'doekje' cultuur bijdragen. Ik schilder voornamelijk model en portret. In mijn werk gebruik ik afwisselende technieken en ben daarmee op zoek naar een balans tussen compositie,

expressie, realisme en abstractie en vorm daarmee karaktervolle portretten. De emoties die de beelden oproepen bij mensen, bewust of onbewust, leveren vaak bijzondere gesprekken op. Momenteel werk ik aan een serie portretten van muzikanten, hun passie in combinatie met hun instrument. Helaas valt Cultuur bij je Buur samen met een andere expositie in de Jazz Sociëteit in Dordrecht, waardoor de keus voor deze expositie op andere portretten zal vallen. Maar je bent altijd welkom om op afspraak werken te bekijken op mijn adres aan het Vrijkensven.

Sam Reekers, schilderijen

Ik ben Sam Reekers, 18 jaar en ik zit in VWO 6 op het Lorentz Casimir Lyceum.

Ik ben in 2016 begonnen met tekenen. Schilderen doe ik pas een krappe anderhalf jaar. Toch heeft dit me zover gebracht dat afgelopen zomer mijn zelfportret is toegelaten tot de expositie Lang Leve Rembrandt in het Rijksmuseum.

Ik focus me nu vooral op schilderen, omdat ik na mijn eindexamenjaar aan de kunstacademie in Antwerpen wil gaan studeren. Foto's van mijn processen, schetsen en schilderijen post ik op mijn kunstaccount op Instagram (@thesamreekers). Vaak geef ik een humoristische draai aan mijn werk. Dit wil nog wel eens heftige reacties opleveren. Ook heb ik door mijn Instagram-account samen met andere jonge kunstenaars over de hele wereld aan projecten kunnen werken. Verder heb ik erg veel zin in volgend jaar; een nieuwe stad en een nieuwe studie. Ik ben voor portretopdrachten te bereiken op reekerssam@gmail.com.

Tonnie Mennen, schilderijen

Leuk dat ik weer mee mag doen met 'Cultuur bij je Buur'! Deze zomer, geïnspireerd door de prachtige velden met zonnebloemen in Gijzenrooi, ben ik bezig een serie bloemen te schilderen en natuurlijk vooral zonnebloemen! Ben ook nog steeds, met veel plezier, vrijwilliger bij het Van Abbemuseum en ik geniet nog iedere dag van kunst en vooral moderne kunst! Neem kleine groepjes belangstellenden mee voor 'n rondleiding door dit museum en bezoek iedere maand een interessante tentoonstelling

ergens in Nederland!

Tot ziens op 7 februari 2020 bij 'Cultuur bij je Buur'.
Groet van Tonnie Mennen

José Rögels, sculpturen en zilveren sieraden

Sommige buurtbewoners hebben al ooit de kans gehad om mijn beelden bij 'Cultuur bij je Buur' te zien. Mijn beelden worden gekenmerkt door "less is more": harde steen in abstracte organische vormen met aandacht voor de structuur en kleurstelling. De laatste tijd ligt de nadruk meer op geometrische vormen. Soms werk ik volgens een ontwerp, soms ontstaat er vanzelf een vorm. Door te polijsten komt de steen zelf optimaal tot zijn recht en wordt deze zelfs aaibaar. Het maken van een sculptuur is een ontdekkingstocht. Elke steen is uniek met een eigen geologische geschiedenis en verveelt dan ook nooit. Beeldhouwen doe ik bij het Hakhok in Veldhoven.

Sinds ik meer vrije tijd heb, ben ik naast het beeldhouwen ook gaan edelsmeden. Dit doe ik op het TAC in Eindhoven. Ik maak sieraden van verschillende metalen. De afwerking van deze sieraden staat in schril contrast met het super gladde oppervlakte van de stenen beelden. Soms neem ik halfedelstenen in het ontwerp op. De kennis die ik opgedaan heb bij het beeldhouwen komt hier dan goed van pas.

Wiefse Coebergh, foto's

Dit jaar heb ik geregeld op mijn buik in het bos gelegen om paddenstoelen te fotograferen. Wat waren er veel dit jaar, en wat waren ze mooi. Afgelopen week werd ik het ene moment gevoed door de DDW in een druk en zinderend Eindhoven; andere momenten kon ik ontsnappen aan deze drukte, het bos in, genieten van de stilte, me verliezen in de tijd en in de schoonheid van een detail. Ik ben altijd voorzichtig, zorg ervoor dat ik geen andere paddenstoelen vertrap. Een

paar keer kwamen wandelaars kijken of ik wel in orde was! Komende CbjB exposeer ik een aantal paddestoelenfoto's.

Rita Petit, olieverfschilderijen

Ik woon samen met Gert Schuller sinds 1996 in Gijzenrooij op het Zwanenven. Schilderen en tekenen doe ik sinds de jaren tachtig toen ik verschillende technieken in de beeldende kunst leerde op het CKE (Centrum voor de Kunsten Eindhoven). Na jaren model- en portrettekenen werd ik aangetrokken door de mooie kleurrijke resultaten die cursisten bereikten met olieverf. Ik switchte naar de cursus olieverf van Karine Dijkstra. Zij leerde mij schildertechnieken over vlakken en lijnen door elkaar, naast elkaar, over herhalingen, over mengen van onderwerpen met eenheid van stijl, het invoegen van droomwereld in realiteit. Inspiratie vond ik in mooie foto's en schilderijen over mens, beweging en natuur. De CKE-leraressen

droegen de thema's aan. Het mengen van mijn inspiratie met de aangedragen thema's bracht vaak spanning in de schilderijen.

De meest opvallende kenmerken van mijn schilderijen zijn de creatieve invulling van ieder onderwerp en de felle kleuren. Dat werken met kleuren was bij mij niet aangeboren. Het verven van bijvoorbeeld knalgroene portretten groeide

langzaam naar de beheersing van het kleurenpalet door te mengen om rijke kleurschakeringen te bereiken. Ook het spelen met de textuur van de deegachtige olieverf vind ik leuk.

Hanneke Ouwerkerk, keramiek

In mijn atelier aan het Diepmeerven maak ik servies, vazen en schalen. Hiervoor gebruik ik steengoedklei en porselein. Lang geleden ben ik begonnen met draaien, aangetrokken door de magie van dit proces. Tegenwoordig werk ik ook wel zonder draaischijf, met platen klei. Mijn werk wordt gestookt op hoge temperatuur (1250 graden) waardoor het sterk en duurzaam is. Glazuren heb ik in de loop der tijd zelf ontwikkeld. Zij passen bij mijn gasoven en de stooktemperatuur.

Tonia van den Boomen, gemengde techniek op papier

In mijn werkzame leven als welzijnswerker was ' bezig zijn met kunst' een mooie uitlaatklep. Het zorgde voor een goede balans. Gedurende een paar jaar was ik o.a. in Arendonk bezig met de opleiding beeldhouwen. Rond de opleiding Kunstzinnig Hulpverleners ging de aandacht meer naar het intuïtieve op plat vlak. Hierop ben ik thuis, bij kunstclub de Eymerick en middels cursussen, gaan doorborden met acrylverf, bister, pigmenten, houtskool, krijt en grafiet. Dit laatste gebruik ik vooral bij portret tekenen. Ik ben Tonia van den Boomen en inmiddels mag ik al een paar jaar genieten van meer tijd voor mezelf en speelt kunst nog steeds een belangrijke rol in mijn leven.

Mevrouw Hoogendijk, quilts

Al heel veel jaren maakt mevrouw Hoogendijk de prachtigste quilts. Ze verzint een motief, zoekt lapjes om het idee verder uit te werken en kijkt dan hoe de kleuren bij elkaar passen. De rechte stukken maakt ze met de naaimachine maar alle andere naden worden met de hand gedaan. Het is zaak om de onderkant, de bovenkant én de vulling allemaal goed vast te zetten zodat het niet meer kan verschuiven. Haar kinderen en kleinkinderen zijn dol op dit prachtige handwerk.

Takkenrillen

Op initiatief van José van de Boom en o.l.v. bosbeheerder van de gemeente Tom van Duuren waren er 23 november zo'n 20 mensen actief aan de bosrand van Gijzenrooi. Bomen en hoge struiken werden gesnoeid om meer licht in de "groene gordel" te krijgen. Door lange takkenrillen te leggen aan de randen, zijn er meer schuilplekken voor vogels en andere fauna en blijven de honden wat beter op de paden. Twee mensen van Ergon zaagden met hun motorzagen de grotere stammen door. Natuurlijk was er vooraf en halverwege door José gezorgd

voor "koek en zopie." Een geweldige activiteit van

bewoners en gemeente die deze winter zeker nog eens herhaald zal worden! Houd het Zegje en Facebook in de gaten als je ook van de partij wilt zijn.

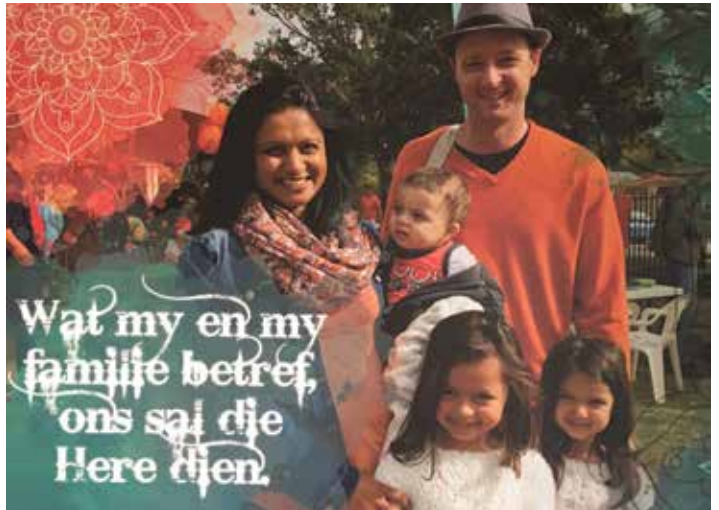
Internationals in onze wijk

Stress bij de buren

We krijgen nieuwe overburen. Het huis staat al weer een paar maanden leeg, er is wel geschilderd maar de nieuwe bewoners heb ik nog niet gezien. Vlak voor de zomervakantie zie ik dat de nieuwe mensen er wonen en ik wil graag een keer kennis maken. De eerste keer dat ik buurman Ronnie zie is hij op blote voeten de stoep aan het vegen. We maken even kort een praatje en we spreken af dat ik in september nog een keer aanbel om een afspraak voor een interview te maken. Die tweede keer herken ik hem bijna niet: een groot vers litteken met de ijzeren krammetjes er nog in, dwars over zijn hoofd. Onlangs is in Maastricht met succes een hersentumor bij hem verwijderd. Geen wonder dat zijn vrouw Nadia spreekt over de stress in het gezin: de verhuizing vanuit Weert, een nieuwe school voor de kinderen, drukke banen én de ziekte van Ronnie.

Een paar weken later zitten we in het late namiddaglicht in de huiskamer. Het gaat veel beter met Ronnie, zijn haar begint zelfs weer een beetje te groeien. Onder toezicht van hun au pair spelen de kinderen Rae, (8), Zara, (6), en Arik (2) in de achtertuin. Daar heeft Ronnie het kunstgras op een hoop gegooid zodat er naar hartenlust gespeeld kan worden in het witte zand dat eronder ligt. En in de tuin staat het pas aangeschafte hok voor de honden die ook voor veel stress zorgden. Nadia vertelt: 'de kinderen wilden graag een hond en nu we zo dicht bij de natuur wonen leek dat een goed idee'. Nadia laat haar hart spreken, ze kiest niet voor twee jonge hondjes die hier zijn opgegroeid, maar ze kiest voor twee zwervhonden uit Roemenië die door een opvangorganisatie worden aangeboden. Maar die honden zijn erg ongehoorzaam, ze luisteren niet, trekken de kinderen bijna omver als ze uitgelaten worden en vooral blaffen ze veel. Dat is na een paar weken de burente gortig: ze klagen meermaals over de herrie. Nadia heeft er begrip voor en besluit de honden weer weg

te doen: voor één hond vindt ze een goed tehuis, de andere zit nog in een tijdelijke opvang. Ze betaalt er nog steeds voor.

Ronnie en Nadia bouwen met hun kinderen hier een nieuwe toekomst op. Ronnie is geboren in Namibië, zat daar op een Duitse middelbare school en studeerde aan de universiteit van Johannesburg voor chiropractor. Nadia komt uit een familie uit India die al vijf generaties in Zuid-Afrika woont. Ook zij studeerde chiropraxie. Pas twee jaar geleden besloten zij met hun gezin te vertrekken uit Zuid-Afrika. Vooral omdat zij een veiliger leven willen voor hun kinderen. Nadia licht toe: 'in Zuid-Afrika is het verschil tussen arm en rijk heel erg groot, en dat verschil leidt tot veel criminaliteit, veel drugsgebruik'. Kinderen kunnen er niet vrij fietsen of rondlopen. Alle huizen hebben een eigen beveiligde ommuring, veiligheid heeft er een hoge prijs. Nadia en Ronnie willen graag een betere en meer onbezorgde toekomst voor hun kinderen. En minder onveiligheid. Waarom dan Nederland? Ronnie lacht en formuleert voorzichtig in zijn Zuid-Afrikaanse tongval met Engels accent: 'mijn opa en oma zijn in Nederland geboren, mijn moeder vindt het fantastisch dat wij voor Nederland hebben gekozen'. Nadia geeft nog een voorbeeld van de Nederlandse veiligheid: Ronnie's fiets stond bijna een maand bij het station geparkeerd 'en wij vonden hem gewoon terug, niet gestolen'. Ze lijken nog steeds verbaasd. Waarom dan Gijzenrooi? Ja, een rustige wijk, dicht bij de natuur en dicht bij het centrum. Gunstig ten opzichte van Tilburg en Den Bosch, de werkplekken. Nadia heeft wat in de wijk rondgereden en zag dit huis te koop staan. Ze hebben de kleuren van Zuid-Afrika terug laten komen in de kleur van de kamermuur. Nu lach ik: 'ja, een opmerkelijke kleur, dat zie je ook van buiten als je langs wandelt'. Ik hoop dat ze hier in Gijzenrooi een gezonde, veilige en gelukkige toekomst tegemoet gaan, zonder stress!

Greetje Heijmans

Cultuur bij je Buur inschrijfformulier

Naam:

Adres:

Telefoon:

Mailadres:

Wij / ik kom(en) met personen

Onze keuze gaat uit naar (in volgorde van voorkeur, inclusief reservekeuzen).

Graag aangeven in cijfers 1ste, 2de, 3de, 4de, 5de, 6de, 7de, etc

Keuze	Act of groep. Zie Het Zegje voor beschrijving
	1. 'Top 2000' door Theaterkoor After-Eight met Alexandra Roorda en Mariëtte Mooren
	2. 'Uitgelicht' door Noor Tebak en Hugo Cramer
	3. 'Quatre mains Petite Suite van Debussy' door Michiel Willemse en Rob van Heck
	4. 'Keuzeprogramma Bram Vermeulen' door Stanza met Erik van Dijck
	5. 'Hemellichaam' door Charley van Velthoven & Jaap van Hamond
	6. 'A Deep(meerven) dive into the eighties' door Spoon met Dido Curwiel
	7. 'Keltische Volksmuziek' door The Curs met Elly Admiraal
	8. 'Romantische muziek voor vijf blaasinstrumenten' door Blaaskwintet Cartouche met Reinout Woltjer
	9. 'A piece of the Buz' door Blunderbuzz met Ron in't Veld en John Pet
	10. 'Rebellen en Dwarsdenkers' door projectkoor Lizzie Kean met Evy Sjöberg

Het inschrijfformulier volledig invullen en uiterlijk **17 januari 2020** inleveren! **Toewijzing voorkeuren vindt plaats volgens binnenkomst aanmelding.**

Inleveradressen **Gulbergsven 43** of **Lisven 13**

Of via internet / per mail naar info@jandenneman.nl

Interview met Roan van de Moosdijk, Europees kampioen motorcross EMX250 2019

Op 24 oktober bel ik 's avonds aan bij de familie Van de Moosdijk, een paar deuren bij mij vandaan. Moeder Miriam doet open met Roan (Eindhoven, 2000) in haar kielzog. We gaan aan tafel zitten, ik krijg thee, zij drinken niets. Roan is net terug van een strandvakantie met vriendin en haar ouders, hij ziet er goed uit!

Nét 19 geworden en nu al de 'opvolger van Jeffrey Herlings' genoemd; Roan blijft er kalm onder. Hoe word je op je 18e Europees kampioen?

Dat begon al toen hij 3,5 jaar oud was, vertelt Miriam. Hij kreeg toen een kleine crossmotor. Daarvoor ging hij al in de kinderwagen mee als vader Edwin crosste. En Miriam's broer crosste ook, dus het kwam met de paplepel binnen. Je kon hem als peuter ook rustig een uur voor een crossvideo zetten.

In de kamer staat een crossmotor van toen Roan 6 jaar was en voor het eerst meedeed aan een wedstrijd in de 50cc klasse. Hij won meteen. In de weekends trainde hij met zijn vader en deed mee aan jeugdkampioenschappen, die hij allemaal won. Maar o wee als hij eens een wedstrijd verloor, dan was het huilen geblazen; hij moest nog leren verliezen. Zijn ouders zetten hem dan weer met beide benen op de grond. Na de basisschool koos hij samen met zijn ouders voor de LOOT opleiding voor topsporttalenten vlakbij in De Burgh school. Het ging zó goed met crosen dat Roan eigenlijk te weinig tijd had voor school tot hij zijn kuitbeen en enkel brak. Toen moest hij tot zijn middel in het gips en bracht zijn moeder hem met de rolstoel naar school. Zo kon hij alle zeilen bijzetten en haalde hij twee jaar geleden zijn kaderdiploma handel en economie.

Eerst betaalden zijn ouders alle kosten voor het crosen en hield zijn vader de motor technisch bij. Toen Roan 15 was, werd hij gevraagd om aan kampioenschappen mee te doen; dat krijg je als je goed bent. Er werden sponsors gezocht en gevonden. Al met 10 jaar ging hij 2 weken met een groep in Spanje trainen. Met 15 trainde hij maanden in Italië, waar zijn toenmalige trainer woonde.

Op dit moment rijdt Roan op Kawasaki motoren; hij 'verslijt' er 6 à 7 per seizoen, waar een 'normale' crosser er 1 verslijt. De monteurs voeren de motor op van 40 naar 52 toeren, wat heel nauw luistert. Bij de start staan ze met 40 man naast elkaar tot de hekken vallen. Niet ongevaarlijk: men draagt kniebraces, nierbanden, nekbraces en handschoenen. Dan 30 minuten + 2 ronden crosen, dat is 1 manche en per wedstrijd worden er 2 gereden. Die wedstrijden waren tot nu toe in Europa en daarin werd Roan dus in Zweden Europees kampioen in de 250cc klasse. Nu gaat hij de wereld over voor WK's. Inmiddels 'staan' er veel mensen om hem heen: een manager, fysiotherapeut, mental coach, voedingsdeskundige, monteurs en vader Edwin reist overall mee. De topjaren voor een crosser liggen tussen 18 en 31 jaar.

Als Roan even geen wedstrijden heeft, trekt hij graag op met zijn vriendin, voetbalt hij met vrienden (moeder Miriam zegt dat dát al lang geleden is)

of zoekt hij zijn vriend van jaren op. Bijzonder: Roan heeft nooit bier gedronken, hij drinkt alleen water. Of één slok champagne 'voor het geluk' bij winst.

Wát een kanjer hebben wij in de wijk!

Marijke Cornelissen

Kerstgroe(n)ten

Als deze editie van het Zegje bij u op de mat valt, dan is het weer december, beste wijkgenoten. Een periode van enige inkeer. Velen van ons nemen de gebruiken in acht die passen bij de korte dagen van het moment. We steken kaarsjes en lichtjes aan en we kijken of de kerstdecoratie nog compleet is. Sommigen zijn gaandeweg kerstkaarten aan het schrijven, anderen aarzelen of ze dat dit jaar nog wel zullen doen en nog weer anderen zijn die twijfel reeds voorbij. Die weten: straks sturen ze een fijne-feestdagen-appje en/of zetten ze een mooie wens op Facebook. Een ingeslagen trend die zich voortzet.

Ik kwam recent nog een andere tendens tegen, en die inspireerde me behoorlijk. De landelijke grootgrutter heeft op de feestdagenwebsite meer dan 350 vegetarische kerstrecepten staan. En de concurrentie volgt snel. Ik word daar blij van. Ooit heette vegetarisch 'vleesloos' en smaakte het vooral naar principes. Maar die tijd ligt ver achter ons. 'Vegetarisch' is inmiddels een hip merk dat de consument recht in de ogen kan kijken en waar ook de beste chef-koks graag mee pronken. En het heeft daarbij ook de tijdgeest nog eens mee. Om dat laatste duidelijk te maken neem ik u toch even mee in een kleine overdenking.

De Nederlander is nog een beetje zoekende in zijn veranderende relatie met 'het Klimaat'. We weten dat het anders moet. Want we willen graag voorkomen dat de 41 graden van de afgelopen zomer er straks 45 worden. Of dat de stormen steeds vaker en heviger worden of dat de poolkappen over een tijdje over onze dijken komen klotsen, vermold als stijgende zeespiegel. Anders geformuleerd: als onze kleinkinderen straks in een beetje leefbare wereld zelf kinderen willen krijgen dan weet de wetenschap dat we nog maar een jaar of 12 de tijd hebben om de steven drastisch te wenden.

Maar we aarzelen nog. Er zit 'weerstand in het systeem', als u me kunt volgen. Wat overigens een normale reactie is op elke verandering. Aan de ene kant leggen we meer zonnepanelen en bouwen we meer windmolens dan ooit tevoren en aan de andere kant kopen of leasen we op het moment recordaantallen SUV's. Panelen op het dak maar met de Grote Slurp in de al maar langere file. Aan de ene kant nemen meer mensen de fiets of de trein voor vakantie, maar aan de andere kant stijgt het gemiddeld aantal afgelegde kilometers van de vaak-vliegers. We weten dat 'vegetarisch' veel beter is voor milieu en klimaat, maar ja, dat lekkere stukje vlees, hè? En ondertussen spaart ons klimaatakkoord de kool, de geit en het bedrijfsleven. Hoe zal ik het zeggen: het is vooralsnog een beetje dansen op de vulkaan. Op z'n best twee stappen vooruit en eentje terug.

Wijkgenoten, ik heb niet de behoefte om te gaan zitten

somberen, in de aanloop naar uw feestdagen. Of om tegen u aan te gaan preken. Temeer daar ik eerder in dit stukje zelf al een positieve trend benoemde. Er is een schat aan mogelijkheden om dit jaar het kerstdiner eens vegetarisch vorm te geven. En dat smaakt niet naar 'beter voor het milieu' of naar 'goed voor de zeespiegel'. Integendeel: dat is trendy, lekker en gezond! Ik weet in ieder geval wat ik mijn gasten deze kerst ga voorzetten.

Ik wens u met de uwen mooie feestdagen toe.

Gijsz

De Buurtquiz

Omdat het al laat was en de hoogste tijd voor de barbecue, ben ik vergeten om de uitslag van de quiz voor te lezen. Ik heb alleen de eerste drie vermeld. Daarom hier nog even de volledige uitslag (zie kader).

En natuurlijk wil ik ook nog wel iets over de quiz kwijt. Zoals het een pubquiz betaamt waren er veel goede vragen en nutteloze weetjes. Het was een prachtige middag, alles zat mee en de belangstelling was enorm: maar liefst 17 teams!! Daarbij viel op dat er maar 5 teams waren die wisten waar de 3 AED's in onze wijk hangen. En er waren maar 2 teams die wisten dat in Vaticaanstad gemiddeld de meeste wijn per hoofd van de bevolking wordt gedronken. Geen enkel team wist of kon beredeneren hoeveel gele kaarten er waren uitgedeeld in de eredivisie in het afgelopen seizoen, zelfs niet met een marge van 10%. Daarentegen wist iedereen dat Jeffrey Epstein in zijn cel zelfmoord had gepleegd. Voor zover ik heb kunnen nagaan was dat de enige vraag die alle teams goed hadden. Voor mij was het mooiste moment van de middag toen ik om 17.00 uur vroeg wat ik moest doen omdat het al een half uur over tijd was en ik nog één ronde had, dat iedereen zei: "doorgaan".

Graag zeg ik hier nogmaals dank aan mijn zoon Hans voor het maken van de vragen, aan Albert Hoofman en Rob Sengers voor het nakijken van de antwoorden en bijhouden van de score en last but not least Wim Corbeij voor de fantastische muziek en hulp bij de geluidsfragmenten.

Jos van Dijk

	Team	Eindscore
1	Kwisnix	72,0
2	Comogra	68,5
3	S&S	68,0
4	Kweenie	65,0
5	Het Berkvenpleintje	62,0
6	Pardon?	62,0
7	Quiz 't niet	61,5
8	De Hajena's	60,5
9	Witte Tonnie	60,5
10	Witte gij't	59,5
11	Wittedanie	59,0
12	De Dikke VanDalen	57,5
13	Meerbergsclan	52,0
14	PIS (plezier in spelletjes)	49,5
15	Wolven	44,5
16	Vluty3840	43,5
17	Los Nuevos	41,0

Verslag van het veldbezoek aan de bosgordel in Gijzenrooi

Op 17 oktober jl. is er door de gemeente Eindhoven een veldbezoek georganiseerd. Deze wandeling werd geleid door Frank Verhagen, beheerder natuurlijke gebieden, van de gemeente Eindhoven. Er liepen mensen mee van Gijzenrooi, van Riel, en van Putten.

Al deze mensen zijn het erover eens dat er een dichte groene grens moet blijven tussen het stedelijk gebied (Gijzenrooi) en het landelijk gebied (Riel). Ook is er gesproken over het onderhoud van de groene gordel. Dat is een beetje moeilijk. Het is namelijk geen bos en geen park. Inmiddels staan er veel dode bomen. In een gedeelte van het bosje worden op 23 november door bewoners van Gijzenrooi takkenrillen gemaakt van het dode hout, zodat de insecten er toch nog in kunnen leven en zo weer voedsel vormen voor de vogels. Verder staan er erg veel dunne bomen die elkaar verdringen om een beetje zonlicht te kunnen krijgen. Waarschijnlijk zijn er zoveel bomen geplant, toen de wijk

Gijzenrooi gebouwd werd, om zo snel mogelijk een dichte groene afscheiding te krijgen tussen Riel en Gijzenrooi.

Het beleid van de gemeente Eindhoven is nu om aan de randen van de bosgordel een lage beplanting te handhaven. Enkele bomen blijven wel staan. Zeker de enkele beeldbepalende mooie grote oude eikenbomen. Op deze manier vormen de planten aan de rand een dichte groene muur. In het midden van de bosgordel mogen de bomen wel hoog blijven. Maar ook daar moeten bomen en grote hazelaars wijken om zonlicht toe te laten om de onderbegroeiing de kans te geven om te overleven. Dit gebeurt natuurlijk niet in één keer, maar gefaseerd. Het is belangrijk dat onze bosgordel af en toe een opknappbeurt krijgt om de planten gezond te houden. Op die manier kunnen wij blijven genieten van het mooie stukje natuur zo dicht bij onze achterdeur.

José van den Boom

De Rielse Dijk, het mooiste Zandpad van Brabant

Goh, ik wist niet dat die verkiezing er ook al was, van het mooiste zandpad van Brabant. Maar jawel, het stond in het Eindhovens Dagblad van 16 oktober: "De Rielse Dijk, het mooiste Zandpad van Brabant". Dan moet het wel waar zijn. Toch?

De meeste Gijzenrooiers die wel eens tussen de weilanden achter onze wijk door wandelen kennen het wel. Het is het zandpad dat, als je over de Rielsedijk richting Zesgehuchten (Geldrop) gaat, schuin naar rechts aftakt van het geasfalteerde fietspad, vlak na de laatste woonboerderij. Beide, het fietspad en het zandpad, heten Rielsedijk. Maar het fietspad is pas later aangelegd, ik denk om de bocht die in het zandpad zit, af te snijden. Ik leg het maar even uit omdat ikzelf aanvankelijk over de dubbele benaming wat in de war was.

Gedreven door het bericht in de krant heb ik het zandpad onlangs weer eens bewandeld. En nu ik het weet, dat van die verkiezing dus, kijk ik er met andere ogen naar. Het was al mooi, maar nu is het nog mooier. Dat scheelt toch wel hoor, als je eigen

zandpad (want nu is het natuurlijk van ons, Gijzenrooiers) de verkiezing gewonnen heeft. Ja, het is inderdaad erg mooi.

De verkiezing vond plaats in het kader van de eerste "Zondag van het Zandpad", georganiseerd door Brabants Landschap, onlangs op 20 oktober in Drunen gehouden, zo valt in het artikel in het ED te lezen. Het is goed dat er aandacht aan wordt besteed, want we moeten de zandpaden in ons landschap koesteren. Door o.a. ruilverkavelingen, aanleg van wegen en industrieterreinen dreigen ze langzaam te verdwijnen en dat is -om meerdere redenen- immens zonde.

En waarom is juist dit zandpad verkozen? Gaat u zelf eens kijken, of als dat niet kan, u kunt het nog eens nalezen en bekijken in het ED van 16 oktober. Of zoek op internet naar "Het mooiste zandpad van Brabant, de Rielse Dijk". Daar vindt u ook een mooie sfeerimpressie door de toegevoegde foto's en filmpjes.

Prachtige foto's, mooier dan de mijne bij dit stukje. Maar ja, die is alleen om u de weg te wijzen.

Paul de Meurichy

Sfeervolle lampionnenoptocht

Het weer werkt geweldig mee: in tegenstelling tot vorig jaar is het fris maar droog. De mannen en vrouwen van muziekgezelschap Coest spelen al een paar vrolijke nummers voordat we vertrekken van het Bunderkensven. Dat werkt als een soort magneet op de kleinsten uit onze wijk: overal vandaan komen ze met hun lampionnen aangelopen. Net op tijd. Niels loopt voorop. Hij heeft zich getooid met een snoer verlichte bolletjes en als een tamboer-maitre wijst hij de weg. Daarachter een hele grote groep kinderen met hun ouders. En onderweg sluiten zich nog meer kinderen aan. Truus, Kees, Nico en Niek zorgen voor en achter de stoet voor de veiligheid. En dat de stoet een beetje aaneengesloten blijft voortgaan. Dat valt nog niet mee: lichtjes gaan uit, lampionnen vallen op straat, wantjes raken kwijt, neusjes moeten gesnoten worden. Maar toch trekt er een vrolijk en sfeervol verlicht kinderlint door onze wijk. Na een half uurtje zijn ze weer terug om te genieten van een bekertje warme chocomel (met dank aan Simone en Niels), een speculaasje en een suikerspekje. Met de ouders praten we nog even na, Truus en Kees werven nieuwe vaders en moeders die in de toekomst de organisatie op zich zouden kunnen nemen. Dat gaat vast lukken. Ook Maarten is tevreden: precies zo zou Esther het gewild hebben. En de muzikanten van Coest laten weten dat zij hun (bescheiden) gage zullen doneren aan KWF kankerbestrijding. Mooi gebaar.

Greetje Heijmans

Donkere Dagen Offensief

“Een uur extra slapen” is wat veel Nederlanders dachten toen de klok op 27 oktober een uur werd teruggezet. Maar waar geen rekening mee wordt gehouden, is dat wintertijd gelijkstaat aan inbraaktijd. 's Avonds wordt het eerder donker en heeft een inbreker dus meer gelegenheid om zijn slag te staan. Om die reden is vanaf 1 november het Donkere Dagen Offensief gestart: een landelijke campagne vanuit het ministerie van Justitie en Veiligheid om bewoners waakzaam te maken voor inbraken en tips te geven om het te voorkomen.

Inbraken hoger tijdens wintermaanden

Van november tot en met februari vinden jaarlijks de meeste woninginbraken plaats. Het offensief gaat daarom de strijd aan tegen inbraken in deze donkere maanden. Met effect: afgelopen jaren nam het aantal woninginbraken in de wintermaanden af. De politie voert extra controles uit, de rijksoverheid maakt de mensen waakzamer voor inbraken en de gemeentes attenderen bewoners op het nemen van preventieve maatregelen, zoals goede sloten. En de lopers van Buurtpreventie Gijzenrooi proberen zo veel mogelijk en op verschillende uren van de dag zichtbaar te zijn en alert te zijn op verdachte situaties in onze wijk.

Tips voor bewoners

Als bewoner kun je zelf ook iets doen om de inbraakkans te verkleinen. Daarom hier nog maar eens een aantal tips:

- Geef je woning een bewoonde indruk. Gebruik tijdschakelaars en bewegingssensoren.
- Sluit ramen en deuren en doe alles op slot. Ook

als je alleen even boodschappen gaat doen of de hond uit gaat laten.

- Laat sleutels nooit aan de binnenkant van de deur zitten.
- Leg waardevolle spullen uit het zicht.
- Weekendje weg? Licht de burens in, zodat zij een oogje in het zeil kunnen houden.
- Bel direct 112 bij verdachte situaties. De politie komt liever te vaak dan te laat. Snel alarm slaan, betekent een grotere kans om de inbrekers te pakken.
- Zet nadat je 112 gebeld hebt een bericht op WhatsApp Buurtpreventie Gijzenrooi (alleen bij verdachte situaties!)
- Wacht niet totdat je zelf slachtoffer wordt, maar zorg preventief voor goed hang-en-sluitwerk.
- Tot slot: u kunt zelf ook een bijdrage leveren aan het veiliger en leefbaar houden van onze wijk door u aan te melden als buurtprevent/loper via gijzenrooibuurtpreventie@gijzenrooi.nl.

Verlichting

Wat ons als lopers regelmatig opvalt, is dat veel woningen in onze wijk niet of slecht verlicht zijn. Wanneer een woning onverlicht is, zien inbrekers dat de bewoners niet thuis zijn. Daarom is het verstandig gebruik te maken van tijdschakelaars. Geef de woning dus een bewoonde indruk. En denk ook aan buitenlampen. Inbrekers staan niet graag in het licht.

Jos van Dijk

Coördinator buurtpreventie Gijzenrooi

Kerstzang onder de eikenboom: alle wijkbewoners van harte welkom!

Op vrijdag 13 december is weer de jaarlijkse feestelijke ontsteking van de verlichting van de grote eikenboom bij het Diepmeerven. En feestelijk is het zeker. Een koor van meer dan dertig wijkbewoners, de Boomklevers, repeteert al wekenlang mooie liedjes zoals Merry Christmas Everyone van Shakin' Stevens en Christmas Time van Brian Adams. Zij verzorgen een optreden van ongeveer dertig minuten. Na afloop is er warme chocomel en glühwein om gezellig met elkaar wat na te praten. Het optreden begint om 19.30 uur.

Kootje

Zelf hebben we er geen, dus ik had tot voor kort geen idee hoe het leven van een baasje-met-hond eruitzag. Dat veranderde onlangs toen we voor drie weken Kootje te logeren kregen, het hondje van een vriendin. Hij, het is een mannetje, heet eigenlijk Côte, maar ik noem hem Kootje; klinkt leuker en schrijft ook makkelijker. Ik snap trouwens niet waarom je je hond naar de Franse kust zou noemen, maar goed, het zal z'n reden hebben gehad.

Qua ras moeilijk te duiden: erg zwart, grijze snor, krulletjes, zo'n 30 cm hoog, ondeugend koppie, en het is geen poedel en ook geen labrador. Verder kom ik niet qua hondenkennis. O ja, hij heeft een hoge "aaibaarheidsfactor", er zijn er dus veel die hem willen aaien. Kootje vindt dat heel fijn, hij gaat er braaf voor zitten met z'n kopje een beetje in de lucht. Ja, hij doet de mensen graag een plezier. Ik vroeg aan Frank, de dierenarts verderop in de straat, of hij wist wat voor ras het is. 'Tja', zei hij, 'beetje poedel, maar Ik schat in dat er nog wel een stuk of vijf andere bijdragen in zitten'. 'Ach, maakt ook niet uit' zei ik, 'het is een geinig hondje en hij gedraagt zich 'thuis' erg netjes. Thuis ja, niet als ik met hem uitga'.

Voor ik met Kootje uitga kijk ik in het begin nog op de checklist met logeerinstructies of ik alles bij me heb: poepzakje, hondensnoepjes (voor als ie toevallig luistert) en niet te vergeten het kekke rode lampje dat ik aan z'n riem moet hangen als het donker is. Nou is dat lampje in Gijzenrooi niet nodig sinds we die oogverblindende hightech lantaarns hebben, maar het staat op het lijstje, dus ik doe het. Gereed voor vertrek dus.

Eenmaal buiten laat Kootje duidelijk z'n voor- of afkeur van andere viervoeters blijken en wel zo dat ie tot mijn redelijke ontzetting bij elke mannetjes-hond (hoe weet ie dat toch) die we tegenkomen een geweldige scheldpartij begint. Gelukkig versta ik het niet, maar ik schat in dat het anders zo keurige Kootje geen complimenten staat uit te delen en behoorlijk beledigend te keer gaat, zonder aanzien des honds. Zelfs de twee keer grotere (soortement) bouvier die we tegenkomen kijkt geïntimideerd en kruipt schielijk achter z'n baas tot het 'Kootje-gevaar' geweken is. Ik probeer m'n excuses aan te bieden aan de andere hond en z'n baasje voor deze gênante vertoning, maar kom nauwelijks boven de decibellen uit.

De dameshonden daarentegen die we tegenkomen worden met de nodige égards benaderd. Hij trippelt er pedant op af, snuffelt hier en daar en is allervriendelijkst en uitermate geïnteresseerd in de dame in kwestie, ... de kleine Don Juan!

Maar dat op stellen zetten van de straat, elke keer als we een mannetjeshond tegenkomen, zie ik niet zo zitten. Nou zou een hond geen hond zijn als ie niet met een trucje te paaïen was. Dus neem ik nu, door ervaring wijs geworden, de aller- allerlekkerste hondensnoepjes mee die ik bij tekenen van onraad opzichtig tevoorschijn haal, iets wat acuut z'n aandacht trekt waardoor hij alles om zich heen vergeet. Het snoepje krijgt ie pas als het onderwerp van zijn toorn weer uit beeld is. Dat helpt!

Sinds ik dat doe is de rust in ons wijkje, wat het kabaal van Kootje betreft, weergekeerd. Ja, ook van de hond gaat de liefde door de maag.

Vooruit, hij mag blijven, die rotjoekel. Als ik dit schrijf nog één week.

Tauros

Prijs niet opgehaald

Bij het sumo-worstelen heeft een jongedame een prijs gewonnen, maar zij was niet meer aanwezig tijdens de prijsuitreiking.

Ze is zes jaar oud, heet misschien Aurelia (of Amelie of zoiets) en worstelde met de eveneens zesjarige Renske. De prijs, 'magische goochelaar' kan worden opgehaald.

